

Nr. van het vonnis : 2552

Nr. van het Parket : BG.66.L4.107453-04 ST

Nr. van het Repertorium : 2727

DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUGGE, VIJFTIENDE KAMER, zetelende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken :

IN DE ZAAK, ambtshalve vervolgd door het Openbaar Ministerie,

tegen :

1. _____
geboren te _____ op _____
wonende te _____ ;

vertegenwoordigd door meester _____, advocaat te _____

2. _____
geboren te _____ op _____
wonende te _____ t _____

vertegenwoordigd door meester _____, advocaat te _____

gedaagd om:

DE EERSTE EN DE TWEEDE:

Als daders, ofwel om een misdad of een wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd, ofwel om aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt, ofwel om door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder hun bijstand, de misdad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, ofwel om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt;

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) zoals gewijzigd bij decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 03 augustus 2001), 8 maart 2002 (B.S. 23 maart 2002) en 04.06.2003 (B.S. 22.08.2003), de bij artikel 99 § 1 1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, ...

... voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, in casu:

door op het terrein gelegen te ten kadaster
gekend onder

in eigendom toebehorende aan geboren te op
en gehoren te op
beiden wonende te

verbouwen van woning, namelijk: vernieuwen dak, verwijderen muren op benedenverdieping en verwijderen van schoorsteen,
te op niet nader te bepalen data in de periode gaande van 1 mei 2000 tot november 2004 ;

Gelet op de dagvaarding aan de gedaagden betekend.

Gezien de stukken van de bundel.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Gehoord de raadsman van de eerste en tweede gedaagden in zijn antwoorden en verdediging.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

Voorafgaandelijk.

1. De beklaagden werden verwittigd van de wijzigingen aangebracht aan het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening door het decreet van 27 maart 2009 tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijk plannings-, vergunnings- en handhavingsbeleid (B.S. 15 mei 2009), in werking getreden op 1 september 2009, en hebben zich hieromtrent kunnen verdedigen.

2. De voormelde wetwijzigingen hebben geen implicaties voor de beoordeling van de aan de beklaagden ten laste gelegde feiten, voorwerp van de tenlastelegging. De feiten omschreven onder deze tenlastelegging waren strafbaar op het moment dat zij gepleegd werden en zijn thans onder dezelfde voorwaarden en omstandigheden nog steeds strafbaar. De strafmaat is ongewijzigd gebleven.

De tenlastelegging dient te worden aangevuld en heromschreven als volgt :

Na een anonieme klacht bij de dienst Ruimtelijke Ordening van
 werd op 24 november 2004 door politiezone afdeling
 te vastgesteld :

- dat ter hoogte van het dak de oude muurplaten werden verwijderd, enkele lagen metselwerk werden verwijderd en een ringbalk werd gegoten om alzo een nieuwe muurplaat te bevestigen ;
- binnenin de woning op de benedenverdieping de muren werden verwijderd ;
- de bestaande ramen en deuren werden verwijderd ;
- de schoorsteen van de woning werd afgebroken.

verklaart dat het instandhoudingswerken betreffen. Hij verwijst voorts naar feiten van vandalisme en brandstichting die in het onroerend goed plaatsvonden tussen mei juli 2003.

Door de beklagden werd op 10 december 2006 een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning ingediend voor het regulariseren van uitgevoerde werken aan bestaande woning en instandhoudings- en renovatiewerken aan bestaande woning.

Deze vergunning werd bij beslissing dd. 6 augustus 2007 door het College van Burgemeester en Schepenen geweigerd. Het hoger beroep tegen deze beslissing werd door de Bestuurlijke Deputatie op 28 februari 2008 ongegrond verklaard.

De beklagden kunnen geen beroep doen op de regelgeving inzake de basisrechten voor zonevrije constructies, zoals ingevoerd door artikel 133 van het decreet van 27 maart 2009 tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijk plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid (B.S. 15 mei 2009), nu de constructie op ogenblik van de eerste vergunningsaanvraag tot verbouwen, herbouwen of uitbreiden, reeds verkrot was, zoals blijkt uit de motivering bij de beslissing dd. 21 oktober 2002 van het College van Burgemeester en Schepenen

Blijkens artikel 2, 15° van het decreet van 27 maart 2009 tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijk plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid (B.S. 15 mei 2009) is een woning verkrot, wanneer zij niet voldoet aan de elementaire eisen van stabiliteit.

Waar het behoud van de muren van de constructie op 18 mei 1998 reeds als problematisch werden beschreven, dient te worden aangenomen dat deze situatie op datum van de bouwaanvraag dd. 24 juni 2002 er alleen maar op achteruit is gegaan. De feiten van vandalisme in 2003 hebben hier weliswaar verder toe bijgedragen, maar liggen niet aan de oorsprong van deze situatie.

Artikel 93, 1° van het decreet van 27 maart 2009 tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijk plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid (B.S. 15 mei 2009) sluit *onderhoudswerken* uit van de vereiste van een voorafgaande stedenbouwkundige vergunning.

Artikel 2, 9° van het decreet van 27 maart 2009 tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijk plannings- vergunningen- en handhavingsbeleid definieert als onderhoudswerken : *werken, andere dan stabiliteitswerken, die het gebruik van een constructie voor de toekomst ongewijzigd veilig stellen door het bijwerken, herstellen of vervangen van geïsoleerde of versleten materialen of onderdelen.*

Artikel 2, 11° van het decreet van 27 maart 2009 tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijk plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid definieert als stabiliteitswerken : *werken die betrekking hebben op de constructieve elementen van een constructie, zoals :*

- a) het vervangen van dakgebintes of dragende balken van het dak, met uitzondering van plaatselijke herstellingen ;*
- b) het geheel of gedeeltelijk herbouwen of vervangen van buitenmuren of dragende binnenmuren, zelfs met recuperatie van de bestaande stenen.*

Aldus dient vastgesteld dat de door de beklaagden uitgevoerde werken, zoals beschreven op 24 november 2004 door politiczone _____ afdeling _____ in haar proces-verbaal _____ geen onderhoudswerken doch vergunningsplichtige *stabiliteitswerken* betreffen.

De beklaagden hebben zonder vergunning de vergunningsplichtige constructies, vermeld in de dagvaarding, uitgevoerd.

Straftoemeting.

1. Redelijke termijn.

De rechtbank stelt vast dat tussen de datum van eerste vaststelling dd. 24 november 2005 en datum van dagvaarding dd. 5 oktober 2005 nog geen jaar is verlopen.

Weliswaar werd de zaak op 21 februari 2006 voor het eerst voor de rechtbank gebracht en op 8 september 2009, hetzij meer dan drie jaar later, in beraad genomen, doch dit is enkel te wijten aan de verzoeken van de beklaagden in het kader van de lopende regularisatieprocedure en teneinde het dossier in staat te stellen.

Gelet op de hiervoor geschetste omstandigheden is de rechtbank van oordeel dat de redelijke termijn niet werd overschreden.

2. De beklaagden hebben doelbewust het bouwbedrijf gepleegd.

Zij gaan er ten onrechte van uit dat hun eigen belang hoger staat dan de ruimtelijke ordening die de gemeenschap door de strafwet gehandhaafd wil zien.

Ze hebben gehandeld vanuit de overtuiging dat de uitgevoerde werken wel zouden blijven en zonnodig maar geregulariseerd moesten worden. Ze hebben aldus niet het minste respect gehad voor de stedenbouwkundige regels.

Gelet op de bijzondere ernst van de feiten dient de aan de beklaagden opgelegde straf van die aard te zijn dat hen de wederrechtelijkheid van hun gedrag duidelijk wordt gemaakt zodat het opleggen van een maatschappelijke terechtwijzing onder de vorm van een geldboete aangewezen en noodzakelijk voorkomt.

Geen straf opleggen door opschorting te verlenen zou een totaal verkeerd signaal kunnen opleveren voor de beklaagden met het risico dat zij zich in de toekomst nog zouden kunnen schuldig maken aan gelijkaardige feiten waarvan zij de wederrechtelijkheid immers niet lijken te aanvaarden.

Het opleggen van een effectieve geldboete zoals hiernabepaald komt passend voor teneinde de beklaagden ertoe aan te zetten de desbetreffende reglementering te respecteren.

De feiten werden gepleegd vóór, op en na 1 maart 2004 zodat de uit te spreken geldboete rechtstreeks in euro dient te worden uitgedrukt en de opdecimes gebracht worden op vijftienvertig bij toepassing van artikel 36 van de wet van 7 februari 2003.

Nopens de herstellvordering.

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur vordert in zijn brief dd. 31 januari 2005 het herstel van de plaats in haar oorspronkelijke staat, wat impliceert

- algemeen : het slopen van alle wederrechtelijke opgerichte constructies, inclusief alle funderingen en mogelijke aangebrachte nutsleidingen. Alle gesloopte materiaal dient van het terrein verwijderd te worden naar een daartoe eikende en geschikte stortplaats. Het maaiveld dient in zijn oorspronkelijke staat te worden hersteld.

- specifiek : de totale sloop van alle constructies die zich op het terrein bevinden.

Het College van Burgemeester en Schepenen van sluit
zich in haar schrijven dd. 24 februari 2005 bij deze herstellvordering aan.

Artikel 149 § 1, eerste lid DORO, zoals gewijzigd bij decreten van 4 juni 2003 en 21 november 2003 en gedeeltelijk vernietigd bij arrest nr. 14/2005 van 19 januari 2005 van het grondwettelijk Hof en gewijzigd bij decreet van 27 maart 2009, bepaalt : *"Naast de straf kan de rechtbank bevelen de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen of het strijdige gebruik te staken, en/of bouw of aanpassingswerken uit te voeren en/of een geldsom te betalen gelijk aan de meerwaarde die het goed door het misdrijf heeft verkregen (...)"*

Deze bepaling moet worden gelezen in de context van artikel 159 van de Grondwet, krachtens hetwelk de hoven en de rechtbanken geen gevolg mogen geven aan de bestuurshandelingen die niet met de wetten overeenstemmen. De rechtbank dient de herstellvordering op haar externe en interne wettigheid te toetsen en te onderzoeken of ze strookt met de wet dan wel of ze op machtsoverschrijding of machtsafwending berust. Meer bepaald dient de rechtbank na te gaan of de beslissing van het bevoegde bestuur om het herstel van de plaats in de vorige toestand te vorderen uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen. Wanneer vastgesteld wordt dat de vordering van de overheid steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening, of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, moet de rechtbank deze vordering zonder gevolg laten. Het behoort de rechtbank evenwel niet toe de opportuniteit van de gevorderde maatregel te beoordelen.

De rechtbank is van oordeel dat, in acht genomen de motieven aangehaald in de herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, de vordering niet steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is. De vordering is toereikend gemotiveerd door de juridische vaststelling dat de woning verkrot is en dat zij zonevreemd gelegen is, waarbij het optrekken van een nieuwe woning in solitair, open gebied visie-storend is en de residentialisering van agrarisch gebied in de hand werkt.

De herstellvordering staat in verhouding tot de ernst van de overtreding.

De plaats is nog niet in de oorspronkelijke toestand hersteld en er is evenmin een regularisatie overeenkomstig een verleende vergunning.

Het door de herstellvorderende overheid gevorderde herstel van de plaats in haar oorspronkelijke toestand is nog steeds noodzakelijk om aan de gevolgen van het misdrijf omschreven in de tenlastelegging een einde te stellen.

Het voordeel voor de goede ordening van de ruimte door het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand weegt op tegen de last die er voor de overtreders uit voortvloeit. Het bestuur heeft uit de correct beoordeelde feitelijke situatie de naar recht en redelijkheid verantwoorde conclusie getrokken. De vordering is niet kennelijk onredelijk.

Kortom, tot de herstellvordering werd beslist door de bevoegde instantie met inachtneming van de substantiële vormvoorschriften : het blijkt niet dat deze vordering werd genomen met machtsafwending, machtsoverschrijding of miskening van enig algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Zij strookt met de wet.

In acht genomen de aard van de constructies bepaalt de rechtbank de termijn van het herstel op 6 maanden vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig vonnis om de beklaagden de nodige tijd te verschaffen om zich aan de hen bij dit vonnis opgelegde verplichtingen te conformeren.

De op te leggen dwangsom van 495,79 euro/dag moet de beklaagden er effectief toe aanzetten het rechterlijk bevel uit te voeren.

OM DEZE REDENEN :

Gelet op de hiernavolgende artikelen, door de Voorzitter aangeduid :

artikelen 40, 66, 100 van het strafwetboek;

artikelen 11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935;

artikelen 162, 182, 184, 185, 189, 190, 194, 195 van het wetboek van strafvordering.

DE RECHTBANK,**Rechtdoende OP TEGENSPRAAK ten aanzien van beide gedaagden ;****Heromschrijft de tenlastelegging en vult ze aan als volgt :**

Bij inbreuk op de artikelen 1. 2. 99 §.1-1° (en § 3). 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (B.S. 08.06.1999) zoals gewijzigd bij decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 8 maart 2002 (B.S. 23 maart 2002) en 4 juni 2003 (B.S. 22 augustus 2003) en zoals gewijzigd door de artikelen 2, 36 en 50 van het decreet van 27 maart 2009 tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijk plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid (B.S. 15 mei 2009) de bij de artikelen 93 en 107 bepaalde handelingen, hetzij zonder voorafgaande vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand te hebben gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning bouwwerken te hebben verricht, een constructie te hebben opgetrokken of geplaatst, materialen functioneel te hebben samengebracht waardoor een constructie ontstaat, een constructie te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd en uitgebreid, met uitzondering van onderhoudswerken (artikelen 1.1.1, 1.1.2, 4.2.1, 6.1.1.1° en 6.1.3 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening), in casu :

door op het terrein gelegen te _____ zekend ten
 kadaster onder _____
 _____ in eigendom toebehorend aan _____ geb. te
 op _____ en _____ geb. te _____ op
 beiden wonende te _____
 verbouwen van woning, namelijk : vernieuwen dak, verwijderen muren op
 benedenverdieping en verwijderen van schoorsteen.
 te _____ op niet eerder te bepalen data in de periode gaande van 1 mei
2000 tot november 2004.

In hoofde van de eerste gedaagde.

Verklaart de feiten, zoals heromschreven en aangevuld, bewezen.

Wijst het verzoek tot opschorting van de uitspraak van de veroordeling af als ongegrond.

Veroordeelt de gedaagde hoofdens de feiten zoals heromschreven en aangevuld, tot een geldboete van **HONDERD EUR** ;

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952, zoals laatst gewijzigd door art. 36 van de wet van 07.02.2003, voormelde geldboete met **vijfenveertig decimes** verhoogd wordt en aldus gebracht wordt op **VLIEFHONDERD VLIFTIG (550,00) EUR**.

Beveelt dat, bij gebrek aan betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van **één maand**.

Verwijst deze veroordeelde tevens tot het betalen van een vergoeding van **25,00 EUR** (artikel 91 lid 2 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd).

Verplicht deze veroordeelde om boven de correctionele hoofdstraf een bedrag van **VIJF EN TWINTIG EUR + 45 decimes = 137,50 EUR** te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders opgericht binnen de begroting van de federale overheidsdienst Justitie. (artikelen 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985, in werking getreden door het K.B. van 18 december 1986, en laatst gew. bij K.B. van 31.10.2005).

Verwijst deze veroordeelde tevens **solidair** met de medeveroordeelde tot de kosten van het geding, in totaal begroot op **65,11 EUR**.

In hoofde van de tweede gedaagde

Verklaart de feiten, zoals heromschreven en aangevuld, bewezen

Wijst het verzoek tot **opschorting** van de uitspraak van de veroordeling af als **ongegrond**.

Veroordeelt de gedaagde hooldens de feiten zoals heromschreven en aangevuld, tot een geldboete van **HONDERD EUR** ;

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952, zoals laatst gewijzigd door art. 36 van de wet van 07.02.2003, voormelde geldboete met **vijfenveertig decimes** verhoogd wordt en aldus gebracht wordt op **VLIEFHONDERD VLIFTIG (550,00) EUR**.

Beveelt dat, bij gebrek aan betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van **één maand**.

Verwijst deze veroordeelde tevens tot het betalen van een vergoeding van **25,00 EUR** (artikel 91 lid 2 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd).

Verplicht deze veroordeelde om boven de correctionele hoofdstraf een bedrag van **VIJF EN TWINTIG EUR + 45 decimes = 137,50 EUR** te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders opgericht binnen de begroting van de federale overheidsdienst Justitie. (artikelen 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985, in werking getreden door het K.B. van 18 december 1986, en laatst gew. bij K.B. van 31.10.2005).

Verwijst deze veroordeelde tevens **solidair** met de medeveroordeelde tot de kosten van het geding, in totaal begroot op **65,11 EUR**.

Beveelt de beklaagden over te gaan tot herstel van de plaats nader vermeld in de oorspronkelijke dagvaarding, in de oorspronkelijke toestand, dit door

- algemeen : het slopen van alle wederrechtelijke opgerichte constructies, inclusief alle funderingen en mogelijke aangebrachte nutsleidingen. Alle gesloopte materiaal dient van het terrein verwijderd te worden naar een daartoe erkende en geschikte stortplaats. Het maatveld dient in zijn oorspronkelijke staat te worden hersteld.

- specifiek : de totale sloop van alle constructies die zich op het terrein bevinden, **binnen een termijn van ZES MAANDEN** te rekenen vanaf de dag dat onderhavig vonnis in kracht van gewijsde zal zijn getreden.

Veroordeelt de eerste en de tweede beklaagde ieder tot het betalen aan de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur van een **DWANGSOM van 495,79 euro per dag** vertraging voor het geval dat de veroordeling tot herstel zoals hierboven vermeld niet volledig werd uitgevoerd, met dien verstande dat de dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre huidige vonnis vooraf werd betekend.

Beveelt dat voor het geval de plaats niet in de oorspronkelijke toestand wordt hersteld binnen voormelde termijn de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur van ambtswege in de uitvoering ervan kan voorzien, overeenkomstig hetgeen thans is bepaald in artikel 153 DORO, zoals gewijzigd door het decreet van 27 maart 2009 tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijk plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid (B.S. 15 mei 2009).

Alles wat voorafgaat werd overeenkomstig de bepalingen van de wet op het gebruik der talen in het Nederlands behandeld.

Aldus gevonnist en uitgesproken op de openbare terechtzitting van zes oktober tweeduizend en negen.

waar zetelden :

alleurechtsprekend rechter;
substituut procureur des Konings;
griffier;